
گزارش نقض حقوق بشر در ایران در مهر ۱۴۰۴

چکیده ماهانه نقض حقوق بشر در ایران:

در این ماه، دست کم ۲۸۶ زندانی از جمله ۷ زندانی سیاسی اعدام شدند. برای ۹ زندانی (از جمله ۲ سیاسی و ۳ عقیدتی) حکم اعدام صادر و حکم ۶ زندانی دیگر (۴ سیاسی) در دیوان عالی تأیید شد. دست کم ۸۲ شهروند بازداشت شدند. یک زندانی زیر شکنجه در اداره اطلاعات کشته شد و ۷ زندانی دیگر به دلیل عدم رسیدگی پزشکی جان باختند. در این ماه همچنین چهار انگشت دست راست یک زندانی قطع و برای ۴ نفر حکم شلاق صادر شد. دادگاهها برای ۴۲ زندانی سیاسی و عقیدتی احکام حبس و جزای نقدی مجموعاً معادل ۲۱۳ سال و ۲ ماه زندان و ۷۶۰ میلیون تومان جریمه صادر کردند. دست کم ۱۱ محکوم سیاسی برای اجرای حکم بازداشت شدند. در حوزه کارگری، ۴۵ کارگر جان خود را از دست داده و ۸۹ نفر مصدوم شدند. موارد خشونت و قتل علیه زنان به ۹ مورد رسید. بیش از ۵۱۰ تجمع، راهپیمایی و حرکت اعتراضی در سراسر کشور برگزار شد. اعتصاب‌های هفتگی «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» در ۵۲ زندان وارد نود و یکمین هفته خود شد و تجمع خانواده‌های زندانیان سیاسی و اعتراضات بازنشستگان و دیگر اقشار ادامه یافت.

مقدمه گزارش نقض حقوق بشر در ایران، مهر ۱۴۰۴

نقض گسترده حق حیات و افزایش بی‌سابقه اعدام‌ها در مهر ۱۴۰۴

گزارش حاضر به بررسی فاجعه‌بارترین موارد نقض حق حیات و سایر حقوق بنیادین بشر در جمهوری اسلامی ایران در مهرماه ۱۴۰۴ می‌پردازد. بر پایه داده‌های مستند و تأییدشده مرکز آمار لیگ حقوق بشر زندانیان ایران، در این ماه دست کم ۲۸۶ زندانی - از جمله شماری از زندانیان سیاسی، عقیدتی و امنیتی - در زندان‌های مختلف کشور به دست مقامات قضایی و امنیتی اعدام شده‌اند. این رقم، بالاترین میزان اجرای حکم اعدام در چهار دهه اخیر است و نشان‌دهنده افزایش سیستماتیک استفاده از مجازات مرگ به‌عنوان ابزار سرکوب و ارعاب عمومی است.

این موج گسترده‌ی اعدام‌ها در شرایطی رخ داده که حکومت با بحران‌های عمیق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در داخل کشور و فشارهای فزاینده بین‌المللی روبه‌رو است. افزایش اعدام‌ها در مهرماه را می‌توان بخشی از راهبرد امنیتی حکومت برای کنترل جامعه از طریق ایجاد رعب و وحشت دانست؛ اقدامی که مصداق آشکار نقض سازمان‌یافته و عامدانه حق حیات مندرج در ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است.

بسیاری از این اعدام‌ها به‌صورت گروهی و شتاب‌زده و بدون رعایت اصول دادرسی عادلانه، دسترسی به وکیل مستقل، یا حداقل استانداردهای حقوق بشری انجام شده‌اند. این روند، در عمل شکل سازمان‌یافته‌ای از قتل حکومتی است که با پوشش "اجرای قانون" صورت می‌گیرد. چنین اقداماتی نه تنها نقض فاحش قوانین بین‌المللی است، بلکه بنا بر اصول بنیادین حقوق بشر، می‌تواند مصداق جنایت علیه بشریت تلقی شود.

در برابر این فضای سرکوب، موجی از مقاومت مدنی و اعتراضی در درون و بیرون زندان‌ها شکل گرفته است. اعتصاب گسترده زندانیان واحد دو زندان قزلحصار در اعتراض به اعدام‌ها، رژیم را ناگزیر به توقف موقت اجرای احکام اعدام در پرونده‌های مواد مخدر کرد؛ رویدادی که بیانگر تأثیر مقاومت جمعی و ادامه‌ی مسیر کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» حتی در سخت‌ترین شرایط سرکوب است.

در کنار آن، کارزار مستمر «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» که تا کنون ۹۱ هفته پیاپی در ۵۲ زندان کشور ادامه یافته، در کنار اعتراضات خانواده‌های زندانیان محکوم به اعدام، اعتصاب غذای زندانیان جرایم مواد مخدر، و تجمعات مستمر بازنشستگان، کارگران و دیگر اقشار اجتماعی، نشانه‌ای از پایداری جامعه در مطالبه عدالت، آزادی و کرامت انسانی است.

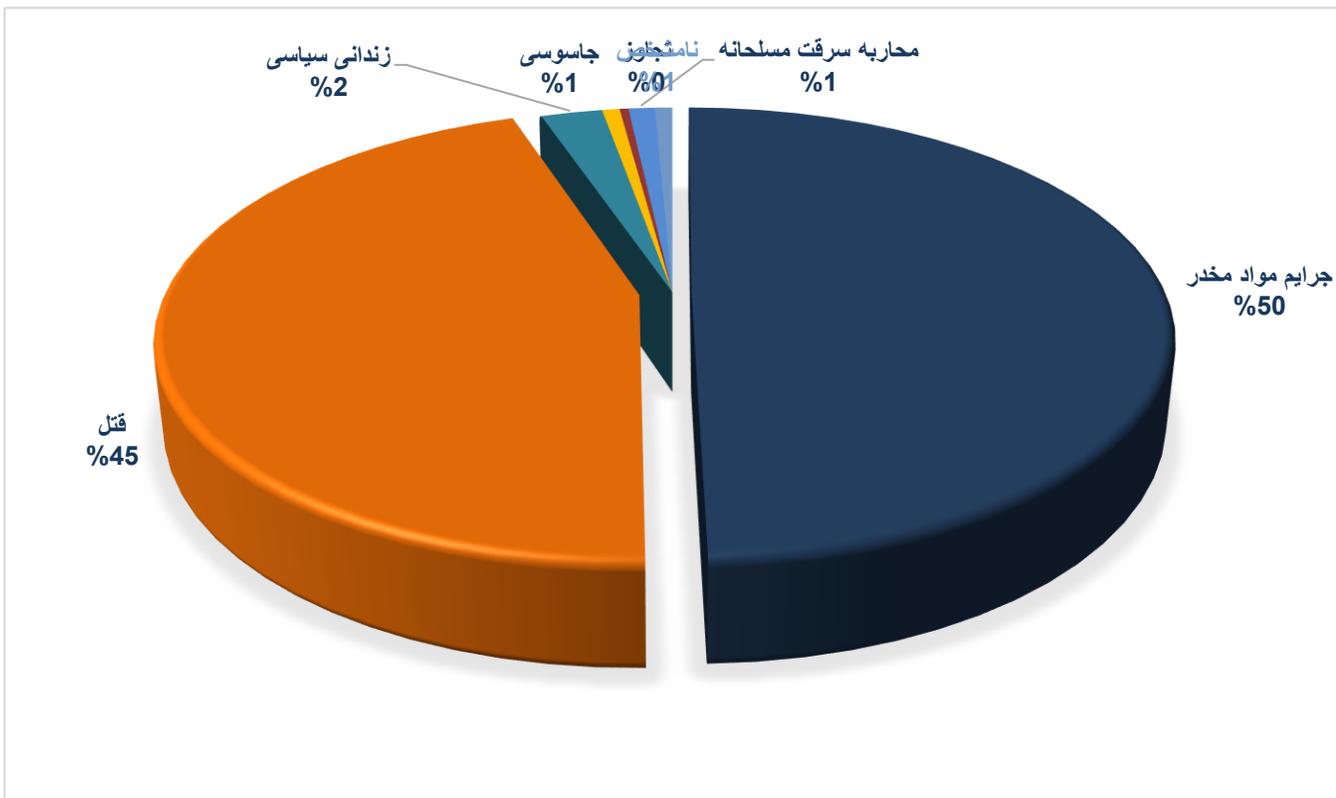
در مجموع، مهرماه ۱۴۰۴ را باید نقطه عطفی در تشدید سرکوب خونین و هم‌زمان گسترش مقاومت مدنی در ایران دانست؛ ماهی که بار دیگر ضرورت اقدام فوری جامعه بین‌المللی برای توقف موج اعدام‌ها، و پاسخ‌گویی عاملان نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی را به‌روشنی یادآور می‌شود.

۱. آمار کلی اعدام‌ها در مهرماه ۱۴۰۴

بر اساس آمارهای گردآوری‌شده، در مهرماه دست‌کم ۲۸۶ زندانی در زندان‌های مختلف کشور اعدام شده‌اند. ترکیب اتهامات این زندانیان به شرح زیر است:

- ۷ زندانی سیاسی
- ۲ متهم به جاسوسی
- ۱۴۲ زندانی با اتهام جرایم مرتبط با مواد مخدر
- ۱۲۹ زندانی با اتهام قتل عمد
- ۳ زندانی به اتهام محاربه از طریق سرقت مسلحانه
- ۱ زندانی به اتهام تجاوز
- ۲ مورد با اتهام نامشخص

نمودار توزیع اتهامات در میان اعدام‌شدگان مهرماه ۱۴۰۴

در میان زندانیان سیاسی اعدام‌شده، می‌توان به سامان محمدی خیاره، شهروند کرد، و نشش زندانی عرب اهوازی به نام‌های علی مجدم، معین خنفری، سیدسالام موسوی، محمدرضا مقدم، عدنان آلبوشوکه (غیبشاهی) و حبیب دریس اشاره کرد که همگی با اتهام محاربه از طریق عضویت در گروه‌های مسلح و قتل مأموران حکومتی در زندان قزلحصار اعدام شدند.

۲. روند اعدام‌ها از آغاز سال ۱۴۰۴ تا پایان مهرماه

بررسی آمار تجمعی اعدام‌ها در سال جاری نشان می‌دهد که از فروردین تا مهر ۱۴۰۴، دست کم ۱۱۴۸ نفر در زندان‌های ایران اعدام شده‌اند

نمودار روند افزایشی اعدام‌ها در هفت ماه نخست سال ۱۴۰۴

طبق نمودار زیر در مهر ۱۴۰۴، اعدام‌ها با افزایش ۸۱ موردی نسبت به ماه قبل، رشد بیش از ۴۱ درصدی داشته‌اند. این رقم نشان می‌دهد که موج اعدام‌ها نه تنها متوقف نشده، بلکه بیش از ۱۰۴ برابر شدت گرفته است — نشانه‌ای از تشدید سیاست ارباب از سوی حکومت در ادامه روند سرکوب و حذف مخالفان.

مقایسه آمار ماهانه اعدام‌ها در سال ۱۴۰۴

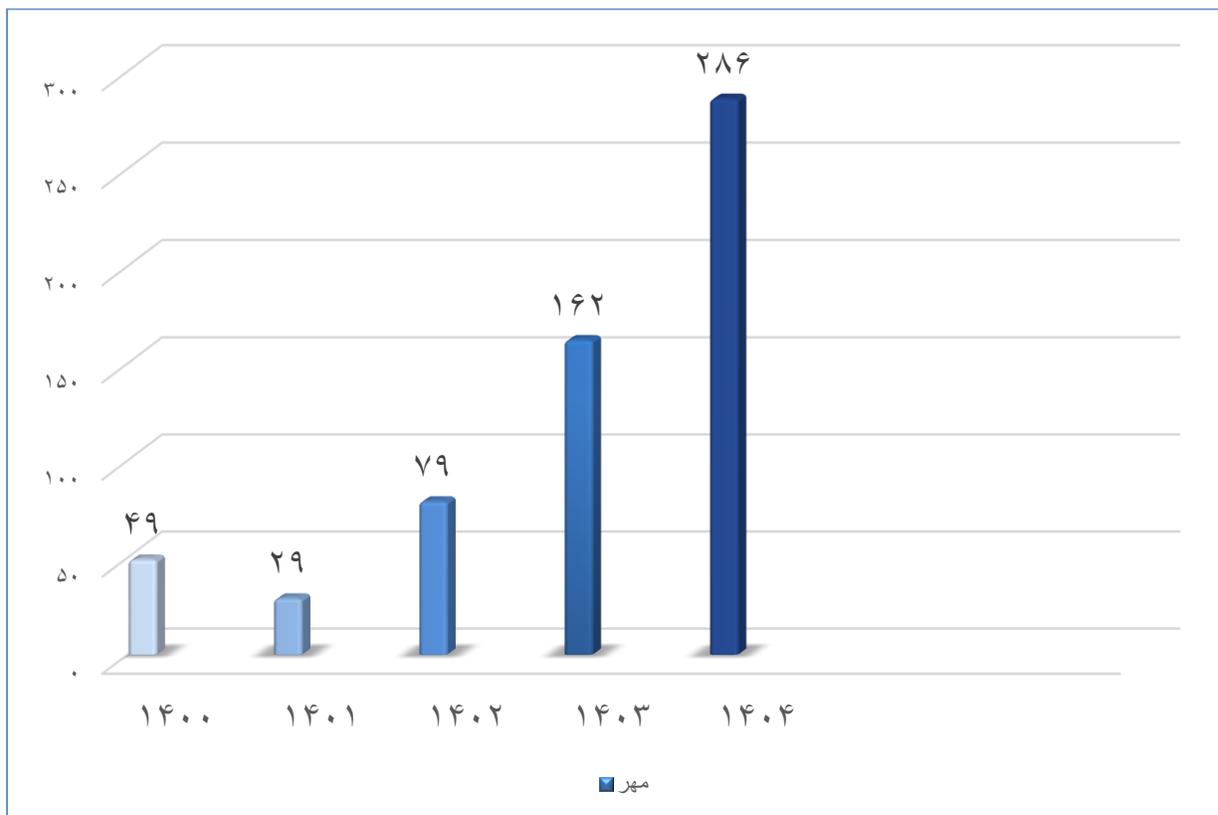
نمودار مقایسه آمار افزایش اعدام‌ها در طول مهرماه در پنج سال اخیر (۱۴۰۰-۱۴۰۴)

شاهد افزایش بی‌سابقه اعدام‌ها در طول پنج سال اخیر در همین بازه زمانی یعنی در طول ماه مهر هستیم. به طوری که شمار اعدام‌ها نسبت به سال گذشته تقریباً ۱.۷ برابر شده‌اند و افزایشی حدود ۷۱٪ داشته‌اند.

. در دوره مشابه سال گذشته (فروردین تا مهر ۱۴۰۳) این رقم ۵۵۷ نفر بوده است.

این آمار بیانگر افزایش بیش از ۱۰۰ درصدی اعدام‌ها در شش ماه نخست سال جاری است.

نمودار زیر روند افزایش آمار اعدام در طول ماه مهر در ۵ سال اخیر را نشان می دهد.
بیش از

همچنین تعداد اعدام‌های در ملاء عام از ابتدای سال جاری، برابر با کل اعدام‌های علنی در طول سال ۱۴۰۳ بوده است. این امر نشانگر تلاش حکومت برای استفاده تبلیغاتی از صحنه‌های اعدام به منظور ایجاد رعب و کنترل اجتماعی است.

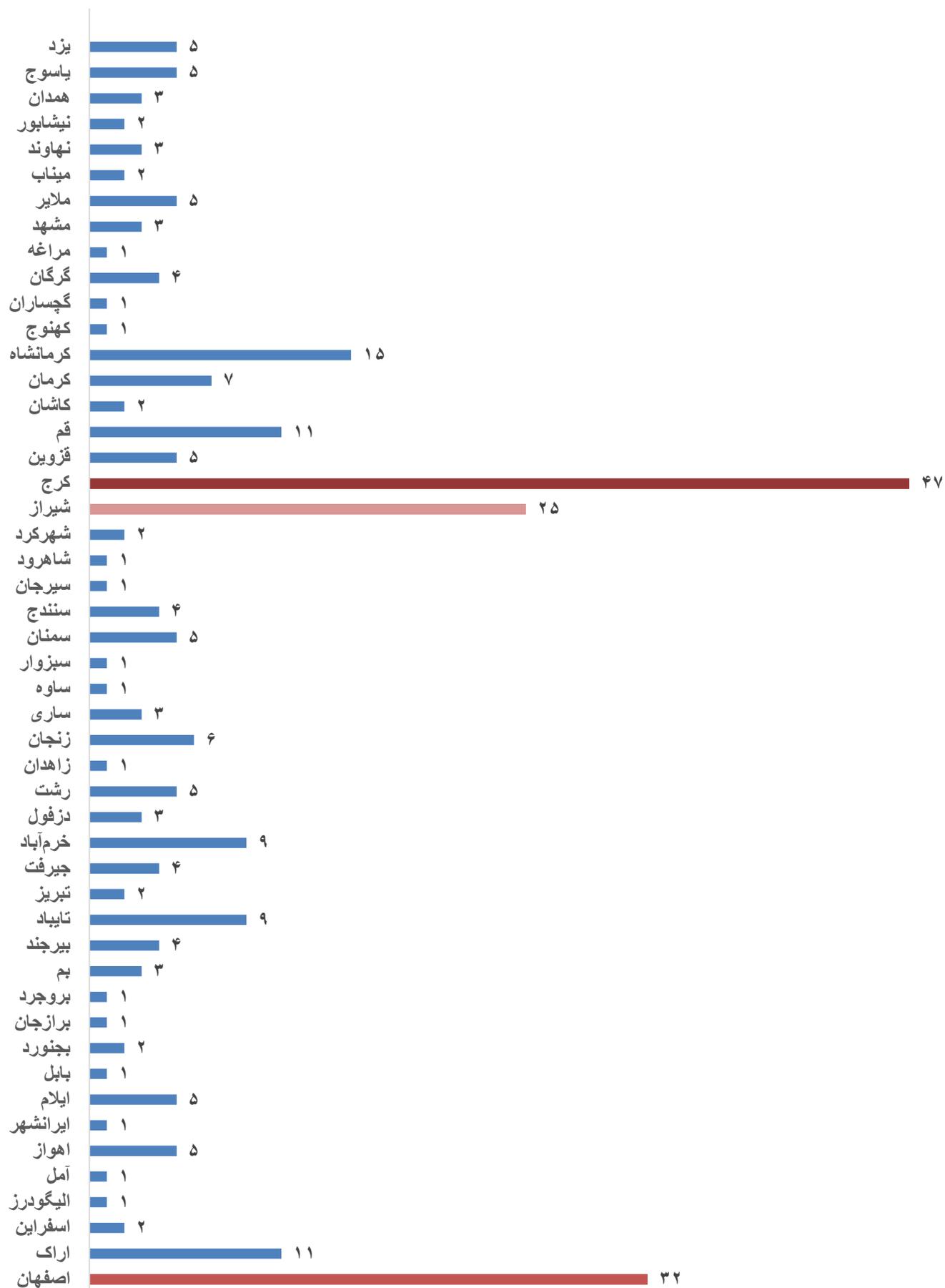
۳. پراکنندگی جغرافیایی اعدام‌ها:

در مهرماه ۱۴۰۴، دست کم در ۵۰ شهر مختلف کشور اعدام صورت گرفته است. در میان آن‌ها، شهر کرج با وجود دو زندان فعال، بالاترین نرخ اعدام را به خود اختصاص داده است. در این شهر، اعدام‌ها در زندان قزلحصار و ندامتگاه مرکزی کرج انجام می‌شود.

زندان قزلحصار با ثبت ۴۴ مورد اعدام تنها در یک ماه، اکنون به عنوان قتلگاه زندانیان شناخته می‌شود. نمودار زیر، پراکنندگی جغرافیایی این اعدام‌ها را به روشنی نشان می‌دهد.

پس از کرج، شهرهای اصفهان و شیراز در رده‌های بعدی قرار دارند و به ترتیب، بیشترین شمار اعدام‌ها را در مهرماه به خود اختصاص داده‌اند.

پراکندگی جغرافیایی اعدام‌ها در مهرماه ۱۴۰۴

۴. پنهان کاری سیستماتیک و فقدان شفافیت

از میان ۲۸۶ مورد اعدام ثبت شده در مهرماه، تنها ۲۳ مورد توسط رسانه‌ها و منابع رسمی جمهوری اسلامی اعلام شده‌اند. در مقابل، ۲۶۳ مورد دیگر لیگ حقوق بشر زندانیان ایران از طریق گزارش‌های خانواده‌ها و شهروند خبرنگاران افشا کرده است. بر اساس نمودار زیر، ۹۲ درصد از اعدام‌های انجام شده در مهرماه به صورت مخفیانه صورت گرفته است. این آمار نشان می‌دهد که تعداد واقعی اعدام‌ها احتمالاً بسیار بیشتر از موارد ثبت شده است. وجود موانع متعدد در دسترسی به اطلاعات دقیق و شفاف، از جمله سانسور، تهدید خانواده‌ها و نبود رسانه‌های مستقل، باعث می‌شود آمار واقعی اعدام‌ها در بسیاری از موارد پنهان بماند. این شکاف آماری گسترده، بیانگر پنهان کاری سازمان یافته حکومت و تداوم سیاست مخفی سازی اعدام‌هاست که مانع نظارت عمومی و بین‌المللی بر نقض حق حیات در ایران می‌شود.

نمودار نسبت اعدام‌های اعلام شده رسمی به اعدام‌های مخفیانه: 🇮🇷

۵. اعدام زنان و اطفال مجرم

بنا بر گزارش مرکز آمار «لیگ حقوق بشر زندانیان ایران»، در مهرماه ۱۴۰۴ دست کم ۷ زن در زندان‌های مختلف ایران اعدام شده‌اند. این رقم، بخش قابل توجهی از مجموع ۳۰ زن اعدام شده از ابتدای سال جاری را شامل می‌شود و نشان‌دهنده روند نگران‌کننده‌ی افزایش اعدام زنان در ایران است.

اکثر این زنان با اتهام «قتل عمد» بازداشت شده و در فرایندی همراه با نقض گسترده حقوق دادرسی عادلانه، از جمله نبود دسترسی کافی به وکیل مستقل، فقدان حق دفاع مؤثر، و نبود رسیدگی بی طرفانه، به مجازات اعدام محکوم شده‌اند. بررسی پرونده‌ها و شهادت‌های موجود از خانواده‌ها و هم‌بندیان نشان می‌دهد که بسیاری از این زنان قربانی خشونت خانگی، ازدواج اجباری، فقر و نابرابری ساختاری بوده‌اند، اما دستگاه قضایی بدون در نظر گرفتن این زمینه‌ها، حکم اعدام را صادر و اجرا کرده است.

در میان اعدام‌شدگان مهرماه، نام‌های زیر تأیید شده است:

- مهناز دهقانی
- رویا عباس‌زاده (۲۵ ساله)
- جیران ظاهری
- زینب خدابنده
- ناهید همتی
- کافیه قبادزاده (۳۰ ساله)
- سعیده خدادادی

اعدام این زنان در زندان‌های شیراز، زنجان، اصفهان و نهاوند صورت گرفته است.

ادامه‌ی اجرای احکام اعدام علیه زنان، به‌ویژه در شرایطی که ساختار قضایی جمهوری اسلامی با تبعیض جنسیتی، فشارهای اجتماعی و نابرابری در دادرسی همراه است، نشانگر ماهیت عمیقاً زن‌ستیز و غیرانسانی نظام قضایی حاکم می‌باشد. این روند، ضرورت واکنش فوری جامعه جهانی برای توقف اعدام‌ها و رسیدگی بین‌المللی به موارد نقض حقوق زنان در ایران را بیش از پیش برجسته می‌کند.

همچنین، در این ماه ۲ کودک مجرم اعدام شدند:

- محمدرضا شیهکی (در زمان ارتکاب جرم ۱۶ ساله)
- علی آقاجری پیوند (در زمان ارتکاب جرم ۱۷ ساله)

اعدام این دو نوجوان، نقض آشکار ماده ۶ کنوانسیون حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون حقوق کودک است که اعدام افراد زیر ۱۸ سال را به‌طور مطلق ممنوع کرده است.

۶. اقلیت‌های قومی و تبعیض ساختاری

از میان اعدام‌شدگان، دست‌کم ۳۹ زندانی از اقلیت‌های قومی ایران بوده‌اند که شامل ۹ زندانی بلوچ و ۳۰ زندانی کرد می‌شود.

در بسیاری از این پرونده‌ها نشانه‌های آشکار از شکنجه برای اخذ اعترافات اجباری، فقدان دسترسی به وکیل مستقل، و برگزاری محاکمات غیرعلنی وجود دارد. هدف‌گیری مداوم اقلیت‌های قومی در پرونده‌های اعدام، بازتاب تبعیض سیستماتیک و استفاده ابزاری از دستگاه قضایی برای مهار مناطق پیرامونی و مخالف حکومت است.

۷. تحلیل و نتیجه‌گیری

مهرماه ۱۴۰۴ را باید یکی از خونین‌ترین ماه‌های چهار دهه اخیر در تاریخ اعدام‌های جمهوری اسلامی دانست؛ ماهی که در آن، حکومت ایران به صورت آشکار و سیستماتیک حق حیات را نقض کرده و در مقابل، جامعه مدنی و خانواده‌های قربانیان، مقاومت و صدای اعتراض خود را رساتر از همیشه بیان کرده‌اند.

اعدام ۲۸۶ زندانی تنها در یک ماه، و افزایش بیش از دو برابری آمار اعدام در مقایسه با سال گذشته، نشان می‌دهد که حکومت ایران مجازات مرگ را به ابزار سیاست عمومی تبدیل کرده است. این روند، با بحران‌های داخلی و فشارهای بین‌المللی هم‌زمان شده و به نظر می‌رسد در راستای راهبرد ایجاد ترس جمعی برای کنترل جامعه اجرا می‌شود.

افزایش اعدام‌ها در عین حال با گسترش مقاومت مدنی و زندانیان سیاسی همراه بوده است؛ از جمله اعتصاب غذای زندانیان واحد دو زندان قزلحصار و تداوم کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام که اکنون وارد نود و یکمین هفته خود در ۵۲ زندان کشور شده است.

۲. صدور و تأیید احکام اعدام

در مهرماه ۱۴۰۴، روند صدور و تأیید احکام اعدام در دستگاه قضایی جمهوری اسلامی همچنان با شدت ادامه یافت.

در این ماه، برای دست کم ۹ نفر حکم اعدام صادر شد و احکام اعدام ۶ زندانی دیگر نیز توسط دیوان عالی کشور تأیید گردید.

در میان احکام صادره، ۲ زندانی سیاسی، ۳ زندانی عقیدتی و ۴ زندانی با اتهام قتل مشمول صدور حکم اعدام بودند.

از جمله، نسیمه اسلام‌زهی، زندانی عقیدتی بلوچ، به اتهام محاربه از طریق عضویت در داعش از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی صلواتی به اعدام محکوم شد.

همچنین، حکم اعدام ۴ زندانی سیاسی و ۲ متهم به قتل در دیوان عالی کشور تأیید گردید. در میان آنها، بهنام نعمتی به اتهام قتل و آزار یک کودک به اعدام در ملأعام محکوم شد.

زندانیان سیاسی محکوم به اعدام:

- پیمان فرح‌آور - شاعر
 - محمدجواد وفایی ثانی - قهرمان و مربی بوکس
 - احسان فریدی داش‌آتان - دانشجوی ۲۲ ساله
- این سه تن به اتهام *افساد فی الارض و بغی و محاربه از طریق عضویت در سازمان مجاهدین خلق* به اعدام محکوم و احکامشان در دیوان عالی کشور تأیید شد.
- همچنین، حسین شاه‌وزهی به اتهام عضویت در گروه‌های مخالف رژیم، حمل سلاح و قصد ترور احمد علم‌الهدی (نماینده خامنه‌ای در مشهد) به اعدام محکوم و حکم وی نیز تأیید گردید.
- احکام جدید صادرشده برای زندانیان سیاسی:

- حامد ولیدی
 - نیما شاهی
- این دو زندانی سیاسی توسط دادگاه انقلاب البرز به اتهام بغی و محاربه از طریق عضویت در سازمان مجاهدین خلق به اعدام محکوم شدند.

زندانیان عقیدتی محکوم به اعدام:

- نسیمه اسلام‌زهی
- ارسلان شیخی

• زندانی‌ای با نام حسن

این سه تن به اتهام محاربه از طریق عضویت در داعش از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران (به ریاست قاضی صلواتی) به اعدام محکوم شدند.

در مجموع، احکام صادره و تأییدشده در مهرماه ۱۴۰۴ نشان‌دهنده گسترش اجرای سیاست سرکوب از طریق صدور احکام اعدام علیه مخالفان سیاسی و عقیدتی است — روندی که به‌ویژه علیه اقلیت‌ها، فعالان سیاسی و زندانیان وجدان شدت گرفته است.

۳. احکام شلاق

در مهرماه ۱۴۰۴، دستگاه قضایی جمهوری اسلامی همچنان به صدور احکام غیرانسانی و تحقیرآمیز شلاق ادامه داد. در این ماه، برای چهار متهم در مجموع ۲۶۰ ضربه شلاق صادر شد

ضربه شلاق برای خانم آتش کرمی، دادخواه و خاله نیکا شاکرمی، با اتهامات سیاسی از جمله، حکم ۳۸ سوی دادگاه تجدیدنظر خرم‌آباد تأیید گردید

همچنین، کورش جلیل، فعال سیاسی، به اتهام نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی از سوی شعبه ۱۰۴ ضربه شلاق محکوم شد دادگاه کیفری دو بویراحمد به ۷۴

ضربه در کنار این موارد، دو متهم در استان مرکزی نیز به اتهام ساخت مشروبات الکلی هر یک به ۷۴ ضربه شلاق محکوم شدند

مجازات شلاق یکی از مجازات‌های تزدیلی، ظالمانه و مغایر با کرامت انسانی است که همچنان در چارچوب قوانین کیفری جمهوری اسلامی اعمال می‌شود. این نوع مجازات، در تضاد آشکار با کنوانسیون‌های بین‌المللی حقوق بشر و میثاق حقوق مدنی و سیاسی است که هرگونه رفتار یا مجازات غیرانسانی و تحقیرآمیز را ممنوع می‌دانند

تداوم صدور و اجرای احکام شلاق، نماد روشنی از استمرار خشونت قضایی و سرکوب سازمان‌یافته علیه زندانیان سیاسی، مدنی و شهروندان عادی در ایران است — رویکردی که هدف آن نه اصلاح فرد، بلکه ایجاد ترس، تحقیر و ارعاب اجتماعی است

۴. موج بازداشت‌ها

در مهرماه ۱۴۰۴، موج تازه‌ای از بازداشت‌های خودسرانه و سرکوب سیاسی در سراسر ایران به اجرا درآمد. بر اساس گزارش‌های گردآوری‌شده، دست‌کم ۸۲ شهروند به دلیل فعالیت سیاسی، دادخواهی، عقیدتی یا بیان دیدگاه‌های شخصی در فضای مجازی بازداشت شدند.

در میان بازداشت‌شدگان، گروه‌های مختلفی از اقبشار جامعه حضور دارند، از جمله:

- زندانیان سیاسی سابق
- خانواده‌های دادخواه و فعالان سیاسی و مدنی
- روزنامه‌نگاران و کاربران شبکه‌های اجتماعی
- وکلای دادگستری و دانشجویان
- هنرمندان، معلمان و ورزشکاران
- شهروندان بهایی و پیروان جریان عقیدتی یمانی
- شرکت‌کنندگان در تجمعات اعتراضی

این بازداشت‌ها بخشی از سرکوب سیستماتیک و هدفمند نیروهای منتقد و دادخواه در ایران است که با هدف ایجاد رعب و خاموش‌سازی صداهای مستقل صورت می‌گیرد.

در میان این موارد، دست کم ۱۷ دانشجو در همدان به دلیل شرکت در اعتراضات دانشجویی نسبت به تعرض یکی از دانشجویان عراقی به دختر دانشجو بازداشت شدند. تاکنون هویت ۷ تن از آنان مشخص و ثبت شده است.

موج بازداشت‌ها در مهرماه، بیانگر ادامه‌ی سیاست سرکوب اجتماعی و کنترل شدید فضای دانشگاه‌ها، رسانه‌ها و جامعه مدنی توسط حکومت است — سیاستی که هرگونه اعتراض یا دادخواهی را با تهدید، بازداشت و پرونده‌سازی پاسخ می‌دهد.

۵. وقایع درون زندان‌ها

مرگ زندانیان زیر شکنجه و نقض حق حیات در زندان‌ها - مهرماه ۱۴۰۴

در مهرماه ۱۴۰۴، موارد متعددی از مرگ زندانیان در اثر شکنجه، محرومیت از درمان، و شرایط غیرانسانی زندان‌ها ثبت شد. بر پایه گزارش‌های موثق، در این ماه دست کم یک زندانی در زیر شکنجه به قتل رسید و هفت زندانی دیگر در زندان‌های مختلف کشور بر اثر بی‌توجهی پزشکی، تأخیر در اعزام به بیمارستان و نبود امکانات درمانی جان خود را از دست دادند. همچنین، در همین ماه حکم قطع چهار انگشت دست راست یک زندانی در زندان مرکزی اصفهان اجرا شد؛ مجازاتی که به‌عنوان مصداق آشکار شکنجه، نقض فاحش حقوق بشر محسوب می‌شود.

مرگ زندانیان در زندان‌ها

1. **سمیه رشیدی** - زندانی سیاسی، متهم به هواداری از سازمان مجاهدین خلق، محبوس در زندان قرچک ورامین. وی از بیماری صرع و سردردهای شدید رنج می‌برد اما مسئولان زندان از اعزام به‌موقع او به بیمارستان خودداری کردند و داروهای آرام‌بخش غیراختصاصی به وی تجویز کردند. سمیه پس از ۱۰ روز در کمای عمیق در بیمارستان مفتوح ورامین جان باخت.
2. **حسن ساعدی** - فعال فرهنگی اهل اهواز. او در بازداشتگاه اداره اطلاعات اهواز در زیر شکنجه جان خود را از دست داد. ساعدی پیش‌تر نیز به‌دلیل فعالیت‌های فرهنگی خود بازداشت شده بود.
3. **آرمان دهمرده** - زندانی متهم به سرقت، در زندان زابل. او به دلیل بیماری و امتناع مسئولان از اعطای مرخصی استعلاجی و انتقال به بیمارستان، در زندان جان باخت.
4. **یوسف محمودزهی** - زندانی متهم به جرایم مرتبط با مواد مخدر، در زندان ایرانشهر. وی به دیالیز نیاز داشت اما به علت تعلل در اعزام به بیمارستان، در زندان فوت کرد.
5. **زندانی بی‌نام** - متهم به قتل، در زندان قزلحصار. به گزارش روزنامه *ایران*، این زندانی به دلیل بیماری و نبود امکانات درمانی در زندان جان خود را از دست داد.
6. **حسن صحرایی** - زندانی با اتهامات مرتبط با مواد مخدر، در زندان قزلحصار. او نیز در نتیجه بیماری و تأخیر در انتقال به مراکز درمانی جان باخت.
7. **سجاد شعبانی** - زندانی متهم به جرایم عادی، در زندان شیراز. وی بر اثر بیماری قلبی و تعلل مسئولان در اعزام به بیمارستان فوت کرد.
8. **سعید کریمی** - زندانی محکوم به اعدام، در زندان قزلحصار. وی بر اثر سکته قلبی جان باخت. گزارش‌ها حاکی از آن است که فشارهای روانی، نبود خدمات روان‌درمانی و کمبود امکانات پزشکی در مرگ او نقش مستقیم داشته است.

اجرای حکم قطع عضو

در همین ماه، حکم قطع چهار انگشت دست راست یک زندانی به‌نام **محسن عاشیری**، ۳۷ ساله، اهل زازران و ساکن اصفهان، در زندان مرکزی اصفهان اجرا شد. اجرای مجازات قطع عضو یکی از بارزترین اشکال شکنجه حکومتی است که نقض صریح ماده ۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده ۷ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی به‌شمار می‌رود؛ اسنادی که هرگونه شکنجه یا رفتار و مجازات ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز را ممنوع کرده‌اند.

اعتراض و اعتصاب زندانیان

در واکنش به موج گسترده اعدام‌ها، زندانیان واحد ۲ زندان قزلحصار دست به اعتصاب غذا و تحصن زدند. این اعتراض شش روز ادامه یافت و در نهایت، زندانیان توانستند تعهدی از مسئولان قضایی برای

توقف موقت اعدام‌ها بگیرند.
با وعده اجرای این تعهد، زندانیان موقتاً به اعتصاب خود پایان دادند.

این رخدادها، بار دیگر واقعیت تلخ نقض سیستماتیک حق حیات و شکنجه‌ی مستمر زندانیان در زندان‌های جمهوری اسلامی را آشکار می‌سازد — جایی که بی‌توجهی عامدانه به سلامت زندانیان و استفاده از شکنجه‌های جسمی و روانی به ابزاری برای سرکوب و ارعاب تبدیل شده است.

۶. محکومیت‌های قضایی و اجرای احکام

در مهر ماه، برای ۴۲ پرونده مرتبط با متهمان سیاسی و عقیدتی، احکام قضایی صادر شد. مجموع احکام شامل:

- جمع کل احکام حبس صادرشده: ۲۱۳ سال و ۲ ماه
- مجموع جزای نقدی: ۷۶۰,۰۰۰,۰۰۰ تومان

همچنین ۱۱ محکوم سیاسی جهت اجرای احکام صادره بازداشت شدند. افرادی که تحت حکم قرار گرفته‌اند شامل فعالان سیاسی، خانواده‌های دادخواه، فعالان کارگری، معلمان، فعالان رسانه‌ای، شهروندان بهایی و نوکیش مسیحی، کاربران فضای مجازی و طلبه‌های اهل سنت بوده‌اند.

این آمار نشان‌دهنده ادامه سرکوب فعالان مدنی و اقلیت‌های مذهبی و عقیدتی در ایران است و حاکی از استفاده گسترده دستگاه قضایی از حبس و جزای نقدی برای محدود کردن فعالیت‌های قانونی و مدنی شهروندان است.

۷. حوادث کل‌گرای

در مهر ماه، به دلیل فقدان ایمنی کافی در محیط‌های کاری:

- ۳۴ کارگر جان باختند
- ۴۵ کارگر دیگر مصدوم شدند

عوامل اصلی حوادث عبارتند از:

- نبود تجهیزات ایمنی استاندارد
- عدم آموزش و نظارت کافی
- سهل‌انگاری کارفرمایان

به گفته مدیر کل پزشکی قانونی استان آذربایجان غربی، در شش ماه اول سال جاری، ۲۸ نفر بر اثر حوادث ناشی از کار جان باخته و ۶۸۷ نفر مصدوم شده‌اند. همچنین، معاون وزارت بهداشت اعلام کرده که سالانه حدود ۱۰ هزار نفر در ایران بر اثر حوادث کار جان خود را از دست می‌دهند، در حالی که آمار رسمی بیش از ۲۰۰۰ مرگ سالانه را ثبت می‌کند و کارگران غیررسمی، کولبران و سوخت‌بران در این آمار گنجانده نمی‌شوند.

این ارقام نشان می‌دهد که بی‌توجهی به ایمنی کار و فقدان نظارت جدی بر محیط‌های کاری همچنان تهدید جدی برای جان و سلامت کارگران است و نیاز به اقدامات فوری قانونی و نظارتی دارد.

۸. خشونت علیه زنان

در مهرماه ۱۴۰۴، ۹ زن جان خود را از دست دادند که همگی قربانی خشونت خانوادگی و فقدان حمایت اجتماعی و نظارتی بودند. جزئیات این قربانیان شامل موارد زیر است:

- یک زن به دلیل درخواست طلاق
- یک زن به دلیل مخالفت با ازدواج دوم همسرش
- ۲ زن به دلایل به اصطلاح «ناموسی»
- ۵ زن و دختر دیگر به دلیل اختلافات خانوادگی توسط اعضای خانواده خود به قتل رسیدند

این آمار نشان می‌دهد که خشونت علیه زنان در ایران نه یک حادثه فردی، بلکه یک پدیده اجتماعی-فرهنگی ساختاریافته است، که عوامل آن شامل فقر اقتصادی، تبعیض جنسیتی و فقدان سازوکارهای حمایتی و قضایی مناسب است.

۹. اعتراضات و اعتصابات

با وجود فضای امنیتی شدید در کشور، مهرماه ۱۴۰۴ شاهد بیش از ۵۱۰ تجمع و حرکت اعتراضی بود:

- کمپین «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» به هفته ۱۹م رسید
- در این چارچوب، زندانیان سیاسی در ۵۲ زندان دست به اعتصاب غذا زدند و خانواده‌های آنان روزهای سه‌شنبه تجمع برگزار کردند
- اعتصاب غذای زندانیان واحد ۲ زندان قزلحصار علیه اعدام‌ها، متاثر از کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام»، نمونه‌ای بی‌نظیر از توسعه و اعتلای این کارزار بود

علاوه بر این، گروه‌های مختلف بازنشستگان، کارگران صنایع نفت و گاز، کارمندان، مالباختگان، کشاورزان، پرستاران، رانندگان و نانویان در اعتراض به تبعیض، عدم پرداخت حقوق و شرایط معیشتی نامناسب تجمع کردند.

مطالبات اصلی کارگران صنایع نفت و گاز شامل:

- اجرای کامل فوق‌العاده مناطق عملیاتی
- حذف سقف حقوق و پرداخت سنوات کامل
- لغو کسورات غیرقانونی بازنشستگی
- بازگرداندن مالیات‌های کسرشده خلاف قانون
- اجرای کامل ماده ۱۰ وظایف و اختیارات وزارت نفت

این اعتراضات نشان می‌دهد که مشکلات اقتصادی و اجتماعی، فشار بر معیشت و نقض حقوق شغلی، موتور اصلی خیزش‌های اعتراضی و تجمعات مردمی در ایران هستند.

جمع‌بندی

تحولات مهرماه ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که موج بی‌سابقه اعدام‌ها و سرکوب در ایران بخشی از سیاست سازمان‌یافته سرکوب نظام‌مند است. در این ماه:

- ۲۸۶ زندانی اعدام شدند
- ده‌ها تن از شهروندان، فعالان سیاسی و اجتماعی به‌صورت خودسرانه بازداشت شدند
- احکام جدید اعدام، حبس طولانی‌مدت، شلاق و حتی قطع عضو صادر یا اجرا شد
- محدودیت‌های شدید بر آزادی بیان و دسترسی به فضای مجازی ادامه یافت

این اقدامات نشان‌دهنده نقض گسترده و سیستماتیک حقوق بشر و عدم پایبندی جمهوری اسلامی ایران به تعهدات بین‌المللی است و به وضوح بحران مشروعیت سیاسی و بی‌اعتمادی فزاینده میان حکومت و جامعه را بازتاب می‌دهد.

با این حال، مقاومت مدنی و کارزارهایی مانند:

- «سه‌شنبه‌های نه به اعدام»
- تجمعات اعتراضی خانواده‌های زندانیان محکوم به اعدام
- اعتصاب غذای زندانیان قزلحصار

نمادهای روشن تداوم اراده مردم برای دفاع از کرامت انسانی و حق حیات هستند.

گزارش حاضر تأکید می‌کند که پایان دادن به موج اعدام‌ها و دیگر اشکال سرکوب، نه تنها الزام حقوقی، بلکه ضرورت انسانی و اخلاقی است و گامی اساسی برای تحقق جامعه‌ای عادلانه، آزاد و احترام‌گذار به کرامت انسانی محسوب می‌شود.